

*У Лето ✠ 7528. месеца биљара(марта) у 22. дану
а од Ваплођења Господњега 2019. година
У Београду*

Сто тридесет осам година од увођења Јулијанског календара у Српску православну цркву

Ове 2019. године, 28. јуна, на Видовдан, навршиће се 138 година од увођења Јулијанског календара по налогу аустријског цара Фрањо Јосифа као званичног календара Српске православне цркве. У исто време, 28. Јуна 2019. године навршиће се 138 година од укидања Српског календара Светог Саве, званичног календара Српске православне цркве и свих српских држава. Увођење Јулијанског и укидање Српског календара Светог Саве било је дубоко скривено од српског народа јер је Српски календар Светог Саве био линија водиља српском народу кроз време и историју а Српска православна црква чувар идентитета српског народа.

Свети Сава је Српски календар унео у Законоправило али је уместо српских назива за месеце: биљар, цветањ, трешњар.....,преузео називе месеца из Римског календара и унео их у Српски календар, што се може сматрати као духовни допринос Светог Саве заједништву свих хришћана. Српски народ и данас поштује ову одлуку Светог Саве а Хрвати је не поштују. Хрвати су задржали старе српске називе за месеце са мањим изменама.

Да би се Аустријско царство проширило према Солуну на путу им је била Србија, снажна и јединствена. Знали су да ако одвоје народ од српског патријарха да ће разбити духовно јединство српског народа. Српски патријарх је био ауторитет којег је српски народ без поговора следио. Пропаганда Аустријског царства за укидање Српског календара започела је одмах после првог српског устанка.

Срби који су живели на територији Аустријског царства подржавали су борбу српског народа и Српску православну цркву. Због тога је Аустријско царство, 1817. године, донело закон о српским презименима за поданике царства.

На основу одредби овог закона, Срби у Војводини, Славонији, Далмацији, Приморју Зетском и ондашњој територији Хрватске, не могу да имају **српска презимена** на „ић“. Казне су биле велике.

Из старих рукописних књига српског народа сазнајемо да је највеће српско племе као знак препознавања узело симбол „ић“. Специфичност овог српског племена јесте, што ниједно друго словенско племе и ниједан други народ на свету није имао на крају презимена симбол „ић“.

Нема хрватског презимена на „ић“. Хрватска презимена су: Косир, Шурјак, Шепер, Кун, Сок, Костреш, Мачек, Косор, Девеничар, Лагумција итд. Може неко да се изјашњава као Хрват, али ако има на крају презимена српски симбол „ић“ онда је он **Србин**, свидело се то њему или не.

Срби су се одупирали Аустријској царевини све до 1881. године. Српски календар Светог Саве је био званични календар свих српских држава и Српске православне цркве. Сви управни акти, споменици и записи до 1881. године били су датирани по Српском календару.

Међутим, 1881. године, скривено од српског народа, потписана је **Тајна конвенција** између Аустријског царства и Србије.

По налогу потписника **Тајне конвенције** Чедомиља Мијатовића, министра иностраних послова Србије, избрисана је целокупна историја и наука српског народа, која се до тада учила на Великој школи, а са њом и Српски календар.

На основу Тајне конвенције, Србија се обавезала да ће увести Јулијански календар као званични календар Србије и Српске православне цркве. Међутим, са овим се није сагласио митрополит Михаило па је министар црквених дела, историчар Стојан Новаковић, протерао митрополита Михаила из Србије и установио незакониту црквену јерархију.

Незаконита јерархија, коју није признала ни Васељенска црква, спровела је наређење цара Фрање Јосифа па је Јулијански календар од 28. јуна 1881. године, на Видовдан, постао државни и званични календар Српске православне цркве Српске православне цркве.

Тако је први пут у историји Свете српске цркве уведен туђ календар као званични календар.

И све то на Видовдан са циљем да се понизи српски народ и Српска православна црква.

За ту услугу Чедомиљ Мијатовић добио је од аустроугарског цара Фрање Јосифа титулу **грофа, Орден гвоздене круне и пензију** и постављен је за председника Српске краљевске академије (данашње САНУ).

Његово Величанство краљ Александар Први Карађорђевић и патријарх српски господин Варнава вратили су 1931. године Српски календар Светог Саве па је Српски календар био званични календар Српске православне цркве у периоду од 1931. до 1937. године.

У Оснивачкој повељи цркве Светог Марка у Београду патријарх српски господин Варнава записао је

„у Лето ✕ 7439., месеца априла у 23. дану“.

Симбол за време

година

месећ

дан

Срби имају: писмо, календар, симбол за време и величанствени Српски протокол: **година, месећ, дан**. Ниједан други календар нема овај протокол.

Српски протокол уздиже Српски календар изнад свих постојећих календара јер се по њему данас врши компјутерска обрада података.

Нажалост, због враћања Српског календара Светог Саве, Српској православној цркви, патријарх српски Варнава је преминуо изненада и мистериозно у 57. години живота у Београду, 23. јула 1937. године, Постоји мишљење да је отрован. После 1937. године поново се враћа Јулијански календар као званични календар Српске православне цркве.

Да зло буде још веће, после брисања српске историје, Стојан Новаковић је штампао о државном трошку фалсификовану историју српског народа, коју је написао аустроугарски намесник Бењамин Калај.

У новокомпонованој **Историји српског народа** писало је да су Срби неписмени варварски и скитачки народ **без историје и културе**, који се доселио на Балкан у седмом веку.

Од 1881. године јављају се подобни црквени великодостојници и самозвани византолози који мешетаре по српском културном наслеђу, а у складу са интересима Аустријског царства. Први на удару био је манастир Ново Хопово. Ктиторски натпис на надвратнику западног улаза, написан ћирилицом и датиран по Српском календару са српским симболом за време, **није био у складу са фалсификованом историјом Бењамин Калаја**.

Познато је да календар и симбол за време имају само они народи који су некад у прошлости достигли висок степен цивилизације.

Оригинал записа је

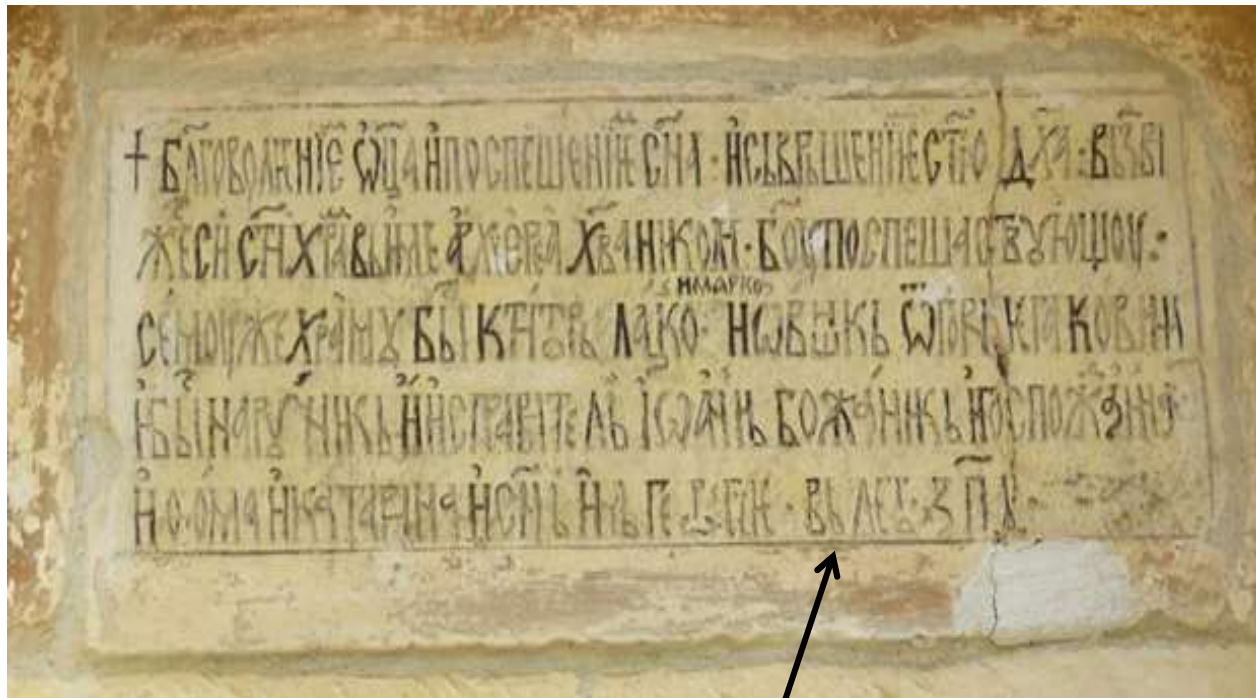

Фото: Недељко Тодоровић

Увеличано датирање

Симбол за време

Српско-српски превод „ у **Лето** ✕ **7084.**“

Симбол за време показује висок степен образовања и писмености српског народа јер из историје знамо да симболе имају само развијене цивилизације.

Датирање по Српском календару уклесано је на видном месту, што јасно указује да у време подизања цркве Ново Хопово Јулијански календар није био званични календар Српске православне цркве.

Византолози који су проучавали Ново Хопово, уместо да у српско-српском преводу пишу „у Лето ✕ 7084“, фалсификују датум на 1576. годину.

Фалсификовани српско-српски превод.

Католикон манастира Ново Хопово посвећен
Св. Николи саграђен је 1576. године. О томе сведочи опширан натпис исклесан
изнад западног улаза.

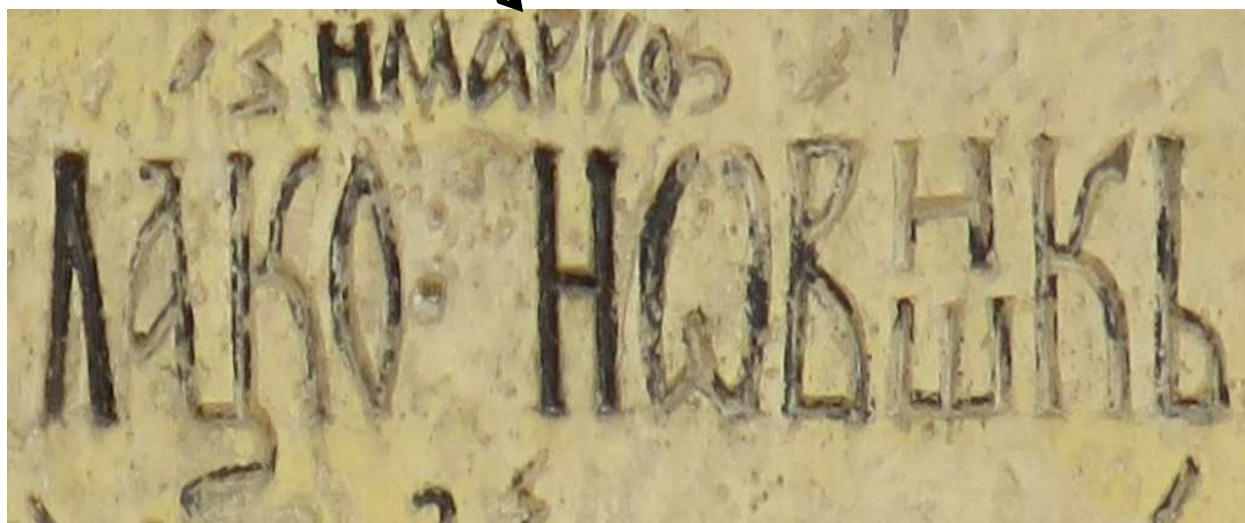
На ктиторском натпису не постоји година 1576.

Подобни црквени великодостојници, после 1881. године, скрнавe ктиторски натпис и дописују још једно име као ктитора манастира.

Фалсификовани српско-српски превод

У натпису се помињу имена ктитора, Лацка и Марка
Јовшића, припадника грађанског staleжа, из Горњег (Српског) Ковина на острву
Чепелу.

У оригиналном натпису не помиње се Марко већ само Лацко. Име
Марко је накнадно дописано.

Слова накнадно уклесаног имена „Марко“ нису стара српска ћирилица
што се јасно види да су фалсификат и да је име „Марко“ накнадно додато.

Да је то тако показује упоредни снимак оригиналних слова старе српске ћирилице и накнадно уклесаних слова фалсификата.

Слово **М** старе српске ћирилице уклесано

Слово **М** (са три ноге) налази се у Дечански хрисовуљама. Слова **М** и **И** показују српски начин писања слова повезивањем.

Слово **А** старе српске ћирилице уклесано

Слово **К** старе српске ћирилице уклесано

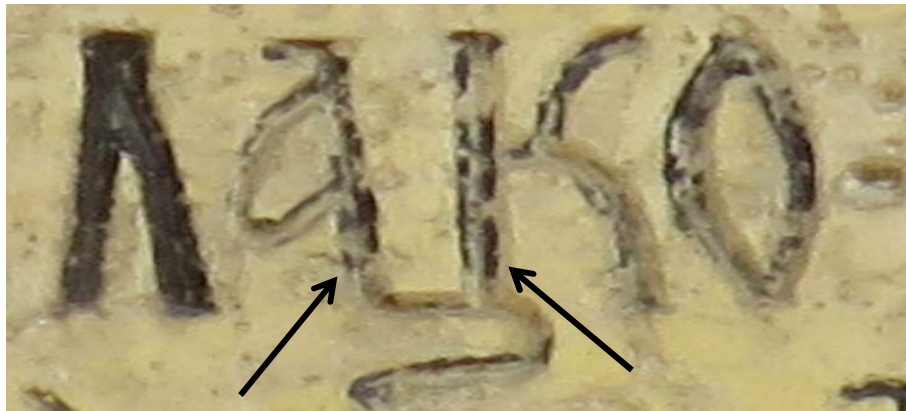
(Слово **К** српске ћирилице корача а фалсификат слова **К** је у ставу мирно)

Додато име „Марко“ показује непознавање старе српске ћирилице или је то била намера самозваних византолога у циљу релативизације српске историје и културе јер је Византија највећи фалсификат у историји људске цивилизације. Држава под именом Византија никада није постојала.

Значај ктиторског натписа је што је показао висок степен књижевног и културног образовања српског народа, односно, показао је да су Срби имали величанствен правописни систем, календар и симбол за време.

У исто време ктиторски натпис је показао српски начин писања слова повезивањем ради уштеде у материјалу.

Име ктитора „ЛАЦКО“.

За писање слова Ц користиле су се заједничке линије слова А и К где слово к корача

Ктиторски натпис на надвратнику западног улаза манастира Ново Хопово, написан ћирилицом и датиран по Српском календару са српским симболом за време, није усамљен случај.

На ктиторском напису цркве Светог Николе на Озрену налази се запис са датирањем по Српском календару а текст гласи:

„Заврши се овај Свети Божански храм, Христовог архијереја Николе, покривањем крова и светих ликова (светаца) у Лето ✠ 7117. трудом и настојањем оца Јаћима са братством духовника Христифора, Јосифа јеромонаха, Силвестра јеромонаха, Исаије јеромонаха, Генадија јеромонаха, Димаскина јеромонаха, Рувима јеромонаха, Тимотија јеромонаха, ђакона и стараца овог светог места.“

Снимак Радослава Мићановића

Увеличан натпис

На основу писаних докумената сазнајемо да су све оснивачке повеље српских цркви и сви закони српских држава пре 1881. датирани по Српском календару Светог Саве.

Тако су Душанов законик заједно потписали цар Душан и патријарх српски Јанићије

„у Лето ✠ 6857, месеца маја, у 21. дану“

Датирање Законика по Српском календару Светог Саве показује јединство државног и црквеног календара.

На основу оснивачких повеља српских цркава дознајемо да до 1881. године Јулијански календар **никада није био званични календар** Свете српске цркве.

На основу старих записа сазнајемо да Јулијански календар није био ни у седмом веку званични календар Свете српске цркве.

✠.S.P.A.O.

Запис „у Лето ✠ 6139“. (631. година) уклесан је на гробном камену крај Видоштака.

Наметнути Јулијански календар, постепено, из дана у дан, урушава идентитет српског народа који је Српска православна црква чувала вековима и уједно релативизује све православне хришћанске празнике. Тако је дан посвећен Светом Стефану деспоту српском, са 19. јула померен на 1. август.

У Црквинама на гробном камену Светог Стефана деспота српског пише

“у Лето ✠ 6935. месеца јула у 19. дану“.

Датирање је по **Српском календару Светог Саве**, а ми 19. јул, дан Светог Стефана деспота српског по **туђем Јулијанском** календару који касни 13 дана, славимо тек 1. августа. Ако се ово настави једног дана празник Светог Стефана 19. јул, славиће се у децембру.

Нажалост, Српска православна црква уместо Српског календара Светог Саве и данас слави Јулијански календар који је успоставио аустријски цар Фрањо Јосиф 1881. године преко незаконите црквене јерархије.

У складу са одлуком незаконите црквене јерархије, Епархија Бачка, преко јавног сервиса, чак и на дан Светог Саве, фаворизује **туђе календаре** и невиди, или неће да види Српски календар, са Српским симболом за време, уклесан на ктиторском натпису манастира Ново Хопово и многим старим српским црквама.

"Српска великодушност често је прелазила у слабост. И то у велику и убитачну слабост – у сервилност". 1941. Теодул, Љубостиња, Свети **Владика Николај Велимировић**.

Питам се, да ли ће Епархија Бачка на прослави 800 година од хиротоније Светог Саве и осам векова аутокефалности Српске православне цркве поменути **Српски календар Светог Саве**.

Српски народ треба да зна да су називи Јулијански и Грегоријански календар само прикривање истине о стварним називима **туђих календара** од стране заговорника бечко-берлинске германске школе. Јулијански календар је Календар римског императора Јулија Цезара а Грегоријански календар је католички Календар папе Гргура 13 уведен папском булом 1582. године. У то време Јулијански календар је каснио за Српским календаром 10 дана. Српски календар је био **једини календар** на европском простору који указивао на грешке званичног Јулијанског календара.

Папа Гргур 13. одлучио да после четвртка, 4. октобра 1582., по Јулијанском календару, да следећи дан буде петак 15. октобар 1582. године по **Српском календару Светог Саве**.

Тако је папа Гргур 13. **преузео** српско датирање и назвао га својим а српском народу су наметнули Јулијански календар.

У последње време, да се Срби не досете, уместо назива Јулијански и Грегоријански календар, домаћи аустрофили, бечко-берлинске германске школе, измислили су **Стари и Нови** календар. Питам се, да ли је датирање на кули Крстачи Смедеревске тврђаве по измишљеном Старом календару или по Српском календару Светог Саве где се јасно види Српски симбол за време.

„У Христа Бога, благоверни деспот Ђурађ, Господин Србљу и Приморју Зетском, заповешћу његовом сазида се овај град у Лето ✠ 6938.“

По Српском календару ново Лето ✠ 7528., почело је месеца биљара (априла) у другом дану (2. Априла), а од Ваплођења Господњега 2019. година, када Сунце у 12 часова пређе преко Пећке патријаршије.

Почетак српске календарске године одређује Сунце, а не човек.

Српски календар Светог Саве заувек ће остати у срцу српског народа. Србија се буди. Појте му Срби. Песму и утројте!

Милан Т. Стеванчевић

У Лето ✠7528. месеца биљара(априла) у 22. дану а од Ваплођења Господњега 2019. година.

У Београду

П.С. Овај документ је 22. априла 2019. године достављен **Светом Синоду** и Његовом преосвештенству епископу бачком господину **Иринеју**. Нажалост, на прослави 800 година од хиротоније Светог Саве, српске владике, скривени домаћи аустрофили, бечко-берлинске германске школе, и они који се јавно декларишу као „Бискупи“, победили су, **Српски календар Светог Саве** није поменут. У Лето ✠7528. месеца листопада у 30. дану а од Ваплођења Господњега 2019. година.

Да се зна.